

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 25, No 1 (1974)

***Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ**
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἄριθ. ἄποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1974: Ἰωάννης Καρόσης, Κηφισίας 56, Ἀθήναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πανταχόθεν συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μέλων τῆς Ε.Κ.Ε.

ΥΠΗΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Παναγιῆς Ν. Δηργάνου, Ὁδ. Βυζαντίου 5 - Νέα Σμύρνη

Μέλη Συντάξης Ἐπ.:
 Γ. Μ. Καραβαλάκης
 Δ. Χ. Μαρῶνας
 Κ. Χ. Σειτηρίδης
 Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολοπούλου

ΠΡΟ-ΕΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Ἰωάννης Θ. Βράσας
 Καλλιθέοιο 25 - Ἀθήναι

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθήναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Μάιος 1974

Ταχ. Διεύθυνσις :
 Ταχ. θυρίς 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν

Συνδρομαὶ :
 Ἔτησις ἰατροτεχνικῆ ὄρχ. 200
 Ἔτησις ἐξωτερικῆ » 300
 Ἔτησις φοιτητῶν ἡμεδαπῆς » 50
 Ἔτησις φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς » 100
 Τιμὴ ἑκάστου τεύχους » 50

Address : P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction : Dr. P. N. Dragonas
 Vyzantiou str. 5
 Nea Smyrni, Athens,
 Greece.

Subscription rates :
 (Foreign Countries)
 \$ U.S.A. 10 per year.

Δελτίον ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 25 Ἰανουάριος - Μάρτιος
 ΤΕΥΧΟΣ 1 1974

Bulletin OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 25 January - March
 No 1 1974

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20138](https://doi.org/10.12681/jhvms.20138)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1974). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 25(1), 33–37.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.20138>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

J. P. EYGONNET, R. MONTEIL ET J. PANTIN : Conservation de la peau par les basses temperatures. Application au traitement des brules graves. (Ἡ διὰ τῶν χαμηλῶν θερμοκρασιῶν διατήρησις τοῦ δέρματος. Ἐφαρμογή εἰς θεραπείαν βαρῶν ἐγκαυμάτων). Presse Med. France 78, No 43, p.p. 1871 — 1874, 72.

Οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρονται εἰς 22 κλινικὰς παρατηρήσεις βαρῶν μορφῶν ἐγκαυμάτων ὑποστάντων θεραπευτικὴν ἀγωγὴν διὰ τῆς ὁμοιοπλαστικῆς ἐγχειρήσεως.

Πρὸς τούτοις, τὸ διὰ τὴν μεταφύτευσιν πρὸς πλήρωσιν καὶ διόρθωσιν τῆς ἐλλείψεως ἕνεκα τῶν ὡς ἄνω αἰτιῶν δέρμα προήρχετο διὰ τῆς προαφαιρέσεως ἐκ πτωμάτων ἀνθρώπων καὶ τὸ ὅποιον διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω χειρουργῶν χρησιμοποίησίν του συντηρήθη καὶ διατηρήθη ἐπὶ πολλοὺς μῆνας εἰς κατάψυξιν τῶν -196° διὰ τοῦ ὑγροῦ ἄζώτου.

Τὸ οὕτω συντηρηθὲν δέρμα κατὰ τὰς ἀπόψεις τῶν συγγραφῶν διατηρεῖ ἀπάσας τὰς λειτουργικὰς ιδιότητας ἐν συγκρίσει μετὰ τοῦ πρὸς μεταφύτευσιν κατὰ τὰ γνωστὰ τοιοῦτου προερχομένου συνήθως ἐξ ἄλλου σημείου τοῦ σώματος.

Τὰ πρὸς κατάψυξιν προαφαιρεθέντα τεμαχίδια δέρματος, δέον νὰ ἔχωσι διαστάσεις 60 X 250 mm καὶ πάχος 0,4 ἕως 0,14 mm. Ταῦτα ἐμποτιζονται πρωτίστως εἰς διάλυσιν γλυκερίνης 39%, τίθενται ἐντὸς μικρῶν θυλακίων ἐκ πολυαιθυλενίου - ἀλουμινίου περιέχοντα τὴν ἰδίαν διάλυσιν καὶ τοποθετοῦνται ἐν συνεχείᾳ ἐντὸς μεταλλικῶν πιατελλῶν, αἵτινες εἰσάγονται ἐντὸς τῶν ἐριμαρίων καταψύξεως ἵνα ὑποστῶσιν τὴν διὰ τῆς ἐμβαπτίσεως ἐντὸς ὑγροῦ ἄζώτου ὡς ἄνω κατάψυξιν καὶ μετέπειτα προβλεπομένην συντήρησιν.

Ἡ ἀπόψυξις τῶν ὡς εἴρηται κατεψυγμένων τεμαχιδίων τοῦ δέρματος, λαμβάνει χώραν ἐντὸς Bain - Marie εἰς $+ 40^{\circ}$ C ἐπὶ 1,5 ἕως 2 mn καὶ ἀκολούθως ταῦτα ἀποπλύνονται ἐντὸς φυσιολογικοῦ ὕδατος εἰς ὃ προσετέθησαν ἀντιβιοτικὰ ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω πλαστικῶν ἐγχειρήσεων. Ὡς δὲ εἶναι φυσικὸν πρὸ πάσης ἐγχειρήσεως τὰ οὕτω διατηρούμενα καὶ χρησιμοποιούμενα ὡς ἄνω δέρματα ἐλέγχονται μετ' αὐστηρότητος καὶ μικροβιολογικῶς.

Ἄν. Χρ. Ἀναστασίου

J. R. CREPEY: «Le pêche et les moyens modernes de conservation des produits marins». (Ἡ ἀλιεία καὶ οἱ μεταγενέστεροι τρόποι συντηρήσεως ἀλιευτικῶν προϊόντων θαλασσῶν). Ann. Hyg. France, 6 No 2 p.p. 21-23,72.

Ἡ διάρκεια συντηρήσεως τῶν νωπῶν ἰχθύων - εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλίευσίν των - δι' ὕδατος πάγου (τεμαχισμένου πάγου) εἰς μεγάλα δοχεῖα δὲν δύναται ὑπὸ τὰς πλέον εὐμενεῖς συνθήκας νὰ ὑπερβῇ τὰς 20 ἡμέρας.

Κατὰ τὴν συντήρησιν ταύτην ἡ ψῦξις ἐκ τῆς θερμοκρασίας τοῦ περιβάλλοντος δέον αὐστηρῶς νὰ κυμαίνεται εἰς τὴν θερμοκρασίαν 0°C καθότι μία ἔλαφρά πτώσις τῆς θερμοκρασίας ταύτης ἀντιστοιχοῦσα εἰς ὀλίγα μόνον δέκατα τοῦ βαθμοῦ τοῦ θερμομέτρου εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βακτηριδίων ἅτινα φυσιολογικῶς ἐμφανίζονται εἰς $+10^{\circ}\text{C}$.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν συντήρησιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς καταψύξεως τῶν ἰχθύων, ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει ὅτι διὰ τῆς πτώσεως τῆς θερμοκρασίας κάτωθεν τῶν -2°C , ἐπέρχεται ἡ πῆξις τοῦ ὕδατος τοῦ ἰχθύος κατὰ 50% καὶ εἰς -5°C 80%. Πρὸς ἀποφυγὴν σχηματισμοῦ πυρήνων κρυσταλλίων πέραξ τῶν ὁποίων τοποθετεῖται διαδοχικῶς στρώμα πάγου, ἡ πτώσις τῆς θερμοκρασίας δέον νὰ εἶναι ταχεῖα καὶ ἀπότομος ἵνα κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ ὕδωρ νὰ πῆγνυται ἐντὸς αὐτῶν τούτων τῶν κυττάρων καὶ νὰ δίδῃ οὕτω εἰς τὴν μάζαν πολλαπλάσιον ἀριθμὸν μικροσκοπικῶν παγοκρυσταλλίων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει βεῖ ὅ ἐν ἰσχύϊ σήμερον γαλλικὸς διακανονισμὸς προβλέπει ὅπως ἡ ἐν τῷ βάθει ἐπιτυγχανομένη θερμοκρασία τοῦ προοριζομένου νὰ ὑποστῇ κατάψυξιν ἰχθύος δέον νὰ εἶναι -5°C διὰ τὰς πρώτας 2 ὥρας καὶ -18°C διὰ τὴν μετέπειτα προβλεπομένην παραμονὴν του ἐντὸς τῆς σήραγγος καταψύξεως.

Ἄν. Χρ. Ἀναστασίου

R. M. ARNOLD, F. J. PELITZ, P. SUREAU, P. STOURAITIS, V. VARGAS: Immunity against, Paralytic Rabies in cattle following vaccination with ERA vaccine under Ranch Conditions in Bolivia, Part II. Duration of Immunity. (Ἄνοσία βοοειδῶν κατὰ τῆς παραλυτικῆς λύσσης, κατόπιν ἐμβολιασμοῦ δι' ἐμβολίου ERA ὑπὸ συνθήκας ὑπαίθρου ἐν Βολιβίᾳ. Μέρος II. Διάρκεια ἀνοσίας). Trop. Anim. Hlth. Prod, 1973, 5, 1-5.

Εἰς Βολιβίαν, ἔνθα ἡ μεταδιδόμενη ὑπὸ τῶν αἵματοφάγων χειροπτέρων (Yamlire) λύσσα ἐνδημεῖ, ὁ ἐμβολιασμὸς, ὑπὸ συνθήκας ὑπαίθρου, βοοειδῶν δι' ἀπλῆς δόσεως ἐμβολίου ἐξ ἰοῦ τροποποιουμένου τύπου Modified Live Virus - ERA δίδει προστασίαν διαρκείας τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν.

Τρία ἔτη μετὰ τὸν πρῶτον ἐμβολιασμὸν, 22% τῶν ζώων ἔχουν τίτλον

όροξεουδετερωτικών αντισωμάτων κατώτερον του 1:5 και ένδεχομένως μόνον 9,5% νά είναι ευαίσθητα εις τήν νόσον, ώς συνάγεται έκ τής αναμνηστικής αποκρίσεως τούτων εις τόν επανεμβολιασμόν. Μετά τέσσερα έτη, τά ποσοστά είναι αντίστοιχως 53,3 και 6,7%.

X. Παππούς

R. M. ARNOLD, P. STOURAITIS, J. SALVATIERRA : Immunity against paralytic in cattle following Vaccination with ERA vaccine under ranch conditions in Bolivia. Part III. The influence of maternal antibody on the Success of vaccination of calves of different ages. (Άνοσία βοοειδών κατά τής παραλυτικής λύσσης κατόπιν έμβολιασμού δι' έμβολίου ERA υπό συνθήκας υπαίθρου έν Βολιβία. Μέρος III. Έπίδρασις τών μητρικών αντισωμάτων επί τής αποτελεσματικότητας του έμβολιασμού τών μόσχων διαφόρου ηλικίας). Trop. Anim. Hlth. Prod 1973. 5, 6-11.

Μόσχοι γεννηθέντες έξ άγελάδων έμβολιασθεισών προηγουμένως κατά τής μεταδιδομένης υπό τών άρνοφάγων χειροπτέρων (vamp-pires) λύσσης δι' έμβολίου έξ ισού τύπου MLY-ERA, ένεβολιάσθησαν δια του αυτού έμβολίου κατά τόν 4ον, 5ον, 6ον, 7ον μήνα τής ηλικίας των. Πρò του έμβολιασμού τών μόσχων και 3 μήνας μετά τουτον έγένετο τιτλοποιήσις τών αντισωμάτων δια τής τεχνικής τής όροξεουδετερώσεως. Εις τά ζώα ηλικίας έως 6 μηνών εύρέθησαν υπολείμματα μητρικών αντισωμάτων, τά όποια δια προσδευτικής παρεμβολής επηρεάζουν τήν άπόκρισιν τών ζώων τούτων εις τόν έμβολιασμόν. Ο έμβολιασμός μόσχων ηλικίας έως 6 μηνών δίδει άσταθή και κατώτερα ποσοτά προσασίας και δέον ύπως διενεργηθή επανεμβολιασμός τούτων εις ηλικίαν 12 μηνών ώστε ν' άποκτήσουν άνοσίαν μεγάλης διάρκειας (3—4 έτών).

X. Παππούς

P. SAURAT, Y. GILBERT, J. CHANTAL : La maladie des Muqueuses ou Diarrhée à virus des bovins. (Η νόσος τών βλεννογόνων ή διάρροια έξ ισού τών βοοειδών). Συλλογή μονογραφιών «Les maladies à virus», υπό τήν διεύθυνσιν τών P. Lépine και P. Goret. L' expansion Scientifique 15 rue st. Benoit, 75278 Paris Cedex 06 Έτος έκδόσεως 1973, εις τόμος 18X24, 288 σελ., 36 παραστάσεις, τιμή franco : 92,50 F.

Η νόσος τών βλεννογόνων ή διάρροια έξ ισού τών βοοειδών έτακτοποιήθη τό πρώτον εις ΗΠΑ, κατά τό 1946, υπό τών Olafson και συν., έκτοτε δέ διεπιστώθη εις πλείστας χώρας του κόσμου. Η συχνότης τών ταυτοποιήσεων τής νόσου συνεχώς αυξάνει κατά τά τελευταία έτη, άφ' ένός λόγω τής

ἐξοικειώσεως εἰς αὐτὴν τῶν ἀσκούντων κτηνιάτρων, ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐργαστηριακῶν μεθόδων διαγνώσεως. Ἐπίσης, ἡ αὐξήσις τῆς συχνότητος πιθανὸν νὰ ἔχῃ σχέσιν καὶ μὲ τὰς σημειουμένας ἀλλαγὰς τῶν συνθηκῶν ἐκτροφῆς, καθ' ὅσον ἡ βοοτροφία σήμερον λαμβάνει περισσότερον ἐντατικὴν μορφήν, χρησιμοποιοῦσα ζῶα βελτιωμένα, νεαρώτερα καὶ εἰς σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀνὰ ἐκτροφὴν.

Αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐκ τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων ἐπὶ τῆς βοείου παραγωγῆς ἦσαν μέχρι σήμερον μέτρια ἐν Εὐρώπῃ, πιθανὸν ὅμως αὐταὶ νὰ λάβουν περαιτέρω ἔκτασιν εἰς τὸ μέλλον.

Εἰς τὴν παρούσαν μονογραφίαν τῶν P. Saurat, V. Gilbert καὶ J. Chantal ἐκτίθενται, κατὰ τὸ κλασσικὸν σχέδιον περὶ λοιμωδῶν νόσων, αἱ κτηθείσαι ἤδη γνώσεις καθὼς καὶ αἱ πολλαὶ ἀβεβαιότητες καὶ ἄγνωστα σημεῖα τῆς νόσου. Ἡ ἱολογικὴ μελέτη, λίαν λεπτομερῆς, καταδεικνύει τὴν ταυτότητα τοῦ παθογόνου αἰτίου, τὸ ὅποιον διαχωρίζεται τῶν ἄλλων παθογόνων ἰῶν τῶν βοοειδῶν. Ὑπάρχει, ἐν τούτοις, σαφὴς συγγένεια τοῦ ἰοῦ τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων μετὰ τοῦ ἰοῦ τῆς κλασσικῆς πανώλους τῶν χοίρων, ἢ ὅποια δικαιολογεῖ τὴν ταξινόμησιν τῶν δύο ἰῶν εἰς τὴν ὁμάδα τῶν Togavirus καὶ ἢ ὅποια ἐκδηλοῦται εἰς τὴν πράξιν διὰ τῶν εὐνοϊκῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἑτερολόγου ἐμβολιασμοῦ: Ὁ ἰὸς τῆς νόσου τῶν βλεννογόνων παρέχει εἰς τὸν χοῖρον σημαντικὴν προστασίαν ἔναντι τοῦ ἰοῦ τῆς κλασσικῆς πανώλους.

Κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς κλινικῆς εἰκόνης τῆς νόσου ὑπογραμμίζεται ἡ ἐκπληκτικὴ ποικιλία αὐτῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδημιολογίαν, τὰ συμπτώματα καὶ τὰς ἀλλοιώσεις. Ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ προκύπτουν δυσχερῆ προβλήματα διαγνώσεως διὰ τὸν ἀσκούντα κτηνίατρον. Ἡ ἀκριθὴς γνώσις τῶν ἰδιομορφιῶν τῆς νόσου καθιστᾷ εὐχερεστέραν τὴν τακτοποίησιν καὶ τὴν διάκρισιν ταύτης ἐκ τῶν παραπλησίων παθολογικῶν καταστάσεων τῶν βοοειδῶν. Πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὑπόπτων κλινικῶν περιπτώσεων, ἡ συνδρομὴ τοῦ ἐργαστηρίου τυγχάνει ἀπαραίτητος.

Εἰς τὸν τομέα τῆς γενικῆς παθολογίας, ἡ νόσος τῶν βλεννογόνων ἀποτελεῖ τυπικὸν παράδειγμα νόσου εὐρέως διαδεδομένης, ὑπὸ μορφήν συνήθως λανθάνουσας ἢ ἥπιας, ἢ ὅποια ἐνίοτε λαμβάνει σοβαρὰν μορφήν μὲ θανατηφόρον συνήθως ἐξέλιξιν. Ἡ δυνατότης αὕτη τῆς νόσου ἐρευνᾶται εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς παθογένεσεως, διερευνᾶται ὁ ρόλος τῶν ἀτομικῶν ἀνοσολογικῶν ἀνεπαρκειῶν ὡς καὶ ἡ προέλευσις τούτων.

Τὰ διατιθέμενα σήμερον μέσα θεραπείας καὶ προλήψεως εἶναι περιωρισμένης ἀποτελεσματικότητος ἢ δυσχεροῦς ἐφαρμογῆς εἰς τὴν πράξιν. Ἡ τελειοποίησις τῶν μέσων τούτων θὰ εἶναι τὸ λογικὸν ἀποτέλεσμα τῶν νέων προσκλήσεων εἰς τὸν τομέα τῆς αἰτιολογίας καὶ τῆς παρασκευῆς ἐμβολίων ἀναμφισβητήτου ἀποτελεσματικότητος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ κειμένου ὑπάρχει τεχνικὸν προσάρτημα, εἰς τὸ ὁποῖον περιλαμβάνονται αἱ χρησιμοποιούμεναι τεχνικαὶ τακτοποιήσεως τοῦ ἰοῦ ἢ ἀνιχνεύσεως τῶν εἰδικῶν ἀντισωμάτων.

Ἡ ὕλη τοῦ ἔργου τούτου ἠντλήθη ἐκ 572 βιβλιογραφικῶν ἀναφορῶν, εἰς τὸ κείμενον δὲ παρεμβάλλονται διάφοροι παραστατικά εἰκονογραφαί διὰ τὴν εὐχερεστέραν μελέτην αὐτοῦ.

X. Παππούς

COMITÉ OMS D' EXPERTS DE LA STANDARDISATION BIOLOGIQUE.

(Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνομόνων OMS ἐπὶ τῆς βιολογικῆς τυποποιήσεως): 25η ἔκθεσις, Organisation Mondiale de la Santé. Série de Rapports techniques, 1973, No 530, σελ. 70 τιμὴ Fr. S. 5 1,75. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν ὑπὸ δημοσίευσιν εἰς τὴν Ρωσικὴν καὶ Ἰσπανικὴν). Πρὸς πώλησιν εἰς βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη, ὁδὸς Νίκης 4, Ἀθῆναι (Τ. 126).

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐκθέσεως ταύτης τῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων OMS ἐπὶ τῆς βιολογικῆς τυποποιήσεως ἔγκειται εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν γενικῶν προδιαγραφῶν τῶν σχετικῶν μὲ τὴν στειρότητα τῶν βιολογικῶν οὐσιῶν βασισομένων ἐπὶ τῶν προσφάτων προόδων εἰς τὰς μεθόδους ἐλέγχου τῆς στειρότητος καὶ εἰς τὰ διατιθέμενα σήμερον τελειοποιημένα μέσα προλήψεως τῆς μολύνσεως.

Ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ καθώρισεν ἐπίσης τὰς σχετικὰς προδιαγραφὰς διὰ τὸ ἀντιλυσσικὸν ἐμβόλιον πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν, ἐπέφερον ἐνίας ἀλλαγὰς, ὑπὸ μορφήν προσθέτων προδιαγραφῶν, εἰς τὰ ἀντιχολερικά ἐμβόλια καὶ ἀντιγριπικὸν τοιοῦτον, προσδιώρισεν τὰ διεθνή πρότυπα διὰ δύο τύπους ἀντιορῶν *salm. pullorum* καὶ τοῦ *glicagon* χοιρείου προελεύσεως διὰ βιολογικὰς τιτλοποιήσεις καὶ ἀντικατέστησεν τὰ διεθνή πρότυπα τῆς ἡπαρίνης καὶ τοῦ ἀντιοροῦ τῆς ἀεριώδους γαγγραίνης *Cl. histolyticum*.

Ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισεν ὡσαύτως τὸ παρασκευάσμα διεθοῦς ἀναφορᾶς τῆς ἀνοσοσφαιρίνης IgE τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀντικατέστησεν τὸ τοιοῦτον τοῦ ἀντιδιφθεριτικοῦ ὁροῦ διὰ τὰς δοκιμὰς κροκιδιώσεως. Κατήγγησεν, ὡς μὴ ἀναγκαῖα, τὰ παρασκευάσματα διεθοῦς ἀναφορᾶς τῆς Gramicidine S πολλῶν ὀργανικῶν συνθέσεων τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ MSb. Τὰ πέντε διεθνή πρότυπα τῶν ἀντιορῶν τῆς ἀεριώδους γαγγραίνης ἔλαβον νέας ὀνομασίας συμφύως πρὸς τὰς σημερινὰς ἀρχὰς τῆς βακτηριολογικῆς ὀνοματολογίας.

X. Παππούς